

ברצונן קדוש שלו, מתחערות
עליו רום (אחרה) קדושה, כלולה
זכר ונקבה, ורומז בקדוש ברוך
הוא לשילוח אחד הממנה על
הרינונות בני האדם, ומפקיד בידו
אותה הרות, ומוציא לו לאיזה
מקום יפקד אותו. זהו שכותוב
(איוב ۲) ותלילה אמר הרה גבר.
היללה אמר לאותו ממנה: הרה
גבר מפלוני. ומקודש ברוך הוא
מפיקד לו, את אותה הרות, כל
מה שמקפיד, והנה פרשוח.

או יערת רוח, ואלים אחד עמה,
אותו שעומד בראשון למלחה,
באוטו צלים נברא (התבעל), באוטו
צלם הולך בעולם הזה. זהו
שכותוב (חלימים לט) אך בצלם יתהלך
איש. בעוד שھצלים זהה נמצאת
עם האדם, בצלם שלו עומד
בעולם הזה, שמתחרבים כאחד
(נקרא עמו אדים עומדים בעולמים הזה), ושניהם הם
شمתחברים באחריו הוא עומד בעולם
הבא, ושניהם הם שמחברים יחד.
ושלמה הולך מזהיר את בני
האדם ואומר, (שרט) עד שיפוח
היום ונסנו האצללים, שנין.

ובספר הכהנים של אשמדאי
מאנגו, שאתם שירודעים (שרוצים)
לכשר כבשים מצא השמאלי
ולהדק בhem, יקום לאור הגר או
במקום שיראו אותם האצללים
שלו, ויאמר אותם דברים
שמתקנים לאותם הכהנים,
ויקרא להם לאותם עצדים
טמאים בשמות הטמאים שלhem,
ויזמין (ישביש) האצללים שלו
לאותם שקורא, ויאמר שההוא
מתפקידו ברכונו להם למצותם,
ואותו האיש יוצא מרשות רבונו
ופקדונו נתן לצד الآخر.

ובאותם דבריהם של כבשים
שהוא יאמר ויזמין (ישביש) אותם

לאזדווגא בניקביה, (בכונה) ברעותא קדיישא
דיליה, אטער עלייה רוחא (אתרא) קדיישא, כליל
דכר ונוקבא. ורמייז קדשא בריך הוא לחדר
שלוחא ממנא על עדוייהון דבני נשא, ומני
בידיה להו רוחא, ואודע ליה, לאן אטר
יפקוד ליה. הדא הוא דכתיב, (איוב ۲) ותלילה
אמר הרה גבר. הלילה אמר, להו צולמא,
הרה גבר מפלניה, וקידשא בריך הוא אפקיד
ליה, להו רוחא, כל מה דאפקיד, וזה
אוקמונה.

בדין רוחא נחפה, וחדר צולמא עמיה, והוא
דקאים בדזקנינה לעילא, בהו צולמא
אתברי (ס"א אתרבי), בהו צולמא איזיל בהאי
עלמא. הדא הוא דכתיב, (תהלים לט) אך בצלם
יתהלך איש. בעוד צולמא אשתבח
עמיה דבר נש, בצלמא דיליה קאים בהאי
עלמא, דמתחרבן בחדא (ס"א אשתבח עמיה בר נש
קאים בהאי עלמא ותרינו אינון דמתחרבן בחדא), ושלמה מלפआ
ازהר לבני נש ואמר, (שיר השירים ט) עד שיפוח
היום ונסנו האצללים, תרי.

ובספרא דחרשין דאשמדאי, אשבחנא דאיןון
דידייעי (ס"א רבעו) לחרשא חרשין מיטר
שמאלא, ולאתדק בא בהו, יקום לנזהורא
דשרגא, או באמר דיתחzon איןון צולמין
דיליה, ויימא איןון מלין דמתתקני לאינון
חרשין, ויקרי לוז, לאינון סטרין מסאBIN,
בשםהן מסאBIN דיליה, ויימא איןון צולמין
דיליה לאינון דקאר, ויימא דהוא אתחקן
ברעותיה להו לפקודיהו, וההוא בר נש נפק
מראשו דמאירה ופקודוא דיליה, יהב לסת
מסאבא.

ובאיןון מלין דחרשין דאייהו יימא, ויזמין (נ"א
ויזמן) לוז לצולמי, אתחזון תרין רוחין
ומתתקנין באינון צולמין